

ТИВКО МАКЕДОНСКО УМИРАЊЕ

Зашто човекот Македонец не си претпостави раѓање на празнина во сопственото срце? Но, ете таа се роди за да стане бесконечна. Македонците конститутивно исчезнува, го нема во целиот простор, поседува само околните или месни простори кои се менуваат во зависност од неговото движење. Просторно и бројно, променлив момент веќе е Македонецот.

Се сели и се преселува, се купчи, не знае каде ја губи големината во себе, индолентноста го надвладува, а на улица, дури и кучињата кога минуваат цврсто на нога, тој коленичи додека тие врват, небаре е домазет во нивниот простор. Човекот Македонец вегетира без сетилни доживувања.

Векови и векови тој бил живо суштество во просторот свој, во времето свое. Бил предмет на своето спознавање, бил духовно суштество, ја надминувал робовската положба, постоел, се потврдувал со разни умотворби, со досетки, како во околината, така и во светот. Човекот Македонец имал способност за иронија и хумор, секогаш бил вклучен во процесот на самоиздигнување, за сопствен опстанок. Имал и просторно и временско изобилство, бил огромен дел од светот, како со своето тело така и со својата психо. Токму заради ова "некој" се дрзнал и порачал постепено, но сигурно да му се поткопува највисокиот темел на неговото битие до конечно уривање.

Ако се сумира целото можно искуство, надворешно и внатрешно, ќе се дојде до центарот на актуелноста.

Непрегледна низа на случувања низ времето, која ние Македонците уште можеме да ја набљудуваме од средиштето на нашиот дух, се воздигна во предмет за набљудување. Токму денес, токму ние Македонците го набљудуваме овој предмет небаре е туѓ предмет, небаре е слика на целиот свет, небаре пејзажите се независно поставени без

психофизичка организација, небаре е почеток на еволуцијата во универзумот, небаре ние Македонците сме метеори од некој друг универзум случајно треснати на овој простор во ова време. Свесно сочувство до сите кои само го набљудуваат овој предмет, а во оваа прилика сочувство и до Гете, кој рекол: "Премногу ја сакав, ах, таа Лили, беше преубава, затоа само ја набљудував, ја изгубив, друг ми ја зема - ама ич ништо не сторив за неа".

А, што ние како Македонци сторивме за нашава многу сакана татковина?

Ама ич ништо! Таа ни умира, ние ја набљудуваме, ја губиме, таа не напушта, или ние неа така тивко ја оставаме да почине. Симптомите кои го предочуваат нејзиното заминување се надворешно видливи заради нејзиното внатрешно глобално распаѓање. Причина за вакво глобално распаѓање во никој случај не е транзицијата, туку СДСМ, што како папук се наметна за нејзина сигурна егзекуција. СДСМ почна со шема како синцир на непринципиелни акти со непринципиелни средства. Најпрво, СДСМ ја величеше "љубовта" на само една личност олицетворена во СДСМ, чија идеја - дека Македонија е сдсмовски дом на современото, дека СДСМ има право на сè, особено на она што е прабитие за јавно да му каже: "Јас и моето право на континуитет (kreatio continua)". Со ова насилно присвоено право СДСМ го згази целото наше суштествено битие, го зеде само за себе вистинското заедничко создавање, го урна вечниот логос, а на вечната љубов ѝ подари свои погубни цели. СДСМ не остана само наметнат папук, преку кој се слеаја отровите во внатрешноста, таа се постави и како "црн дух", кој изобилува со уникатности. Нема ли да посакаме да си ја разјасниме уникатноста на овој дух? Јас лично сакам разјаснување, бидејќи чувствувам болка. Ако ја зе-

мам како "пример" мојава болка, за најнеобичната, за најзачудувачката суштествена состојба - имено, дека сите сме извалкани со болка, со зло и со страдање, тогаш со учен јазик ќе го наречам СДСМ како конечен убиец на Македонија и на македонскиот народ. Социјалдемократскиот сојуз направи сè што е можно за да не остане ништо (kreatio continua), независно од народните човечки сетила, независно од сите можни духовни субјекти кои мислат. СДСМ изгради систем за патолошко разградување на способностите, исконските вредности. Преку овој нивни систем избледеа сите бои, сите сетилни материји за свеста, сè стана така голо и осамено. Во една ваква констелација човекот Македонец го изгуби рефлексот за реагирање, индолентност карактеристична за моментите во кои се губеа значајните симболи за живот на родот како таков.

Како да почнам? Од каде? Само да се потсетиме! За време на "црниот дух" ни отиде: Знамето - вечниот симбол; Името - вечноста; Територијата - вечноста; Јазикот - разумот, а што сега губиме? НАРОДОТ - совеста.

Потурчените Македонци преминуваат во Албанци. Гораните и Македонците од Мала Преспа стануваат Бугари. Родот од Александар Македонски го земаат Грците. Вардарците нечујно бегаат низ белиот свет, се кријат, исчезнуваат. Македонија без народ, немо но сигурно умира. А, папукот? Сит до гуша, ниту збор, ниту гест, недај Боже некаква саможртва во корист за народот македонски. Во ова свое големо дело СДСМ како да се насладува, ја потенцира својата специфична

способност што го задржа папукот за себеопстој, изолирана од целоста што ја измама. Ке има преданија, ќе напредуваат во човековата историја, како нивно дело без ум, без разум, без свест, без совест. Еве, решавачко прашање: Постои ли нешто поинакво во човекот - Македонец? Нешто опипливо што не е исцрпено, што останало негибнато? На пример, како - досетливоста! Ако досетливоста е негибната, тогаш да ја употребиме, мудро да му го свртиме грбот на папукот, тоа и природата така го направила по завршената функција. Папукот е само дупка во која се собира отпадокот на организмот. А, што со "црниот дух"?

Токму досетливоста треба да го турне од власта на нашата судбина.

Длабокоумно и правилно е тврдењето на Ниче кога рекол: "Човекот е животно кое може да ветува". Од ветувањата на СДСМ ни остана само болката протегната низ нивното време на владеење. СДСМ нема што повеќе да му вети на народот. Нему, на СДСМ, му остана само оптички комплекси за страста, нагоните и копнежите, сега свртени кон околниот свет, со надеж дека стапот уште еднаш сам ќе им падне в рака за да го дотурнат плодот.

На Македонија и на македонскиот народ повеќе не им треба лажна доилка која мафта со празни гради. Народот сам може да си ја спаси татковината од тивката смрт, само ако ја употреби сопствената досетливост.

Љупка Силјановска -
Ципушева

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

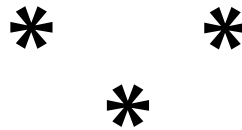
НАШЕТО ДЕМОКРАТСКО ОПШТЕСТВО

Се тресеше Балканот, клотеше босанскиот лонец и повторно се роди Југославија. Но, освен Словенија и Хрватска, на останатите и онака не им е место во Европа, туку во колоритниот и смрделив Балкан. Каква е разликата меѓу СДСМ и ВМРО-ДПМНЕ? Во степенот на комунизмот. Едни се преобразени неокомунисти, а другите ултракомунисти. Едните сакаат да го продадат ЕСМ национализирано, ВМРО-ДПМНЕ, кое и самото по пат на национално ограбување го продаде Телеком. И не знам зошто е таа декларација против комунизмот на Советот на Европа, кога тие цело време се возат на неговите крилја. И тоа сега, откако извршија насилство врз гласачите во Македонија и сосила поставија неизбран претседател, кој треба да го овозможи континуитетот на комунизмот. Сега Македонија се тресе од тутунарите, но дали конечно ќе падне комунизмот и ќе биде воспоставено демократско општество? Владата на неокомунистите се утврди со силни авторитети-советници, а тоа го прави и несудената нова, предводена од ВМРО-ДПМНЕ. Но, дали тие не прават сметка без крчмар, поимајќи се единствено себе си (партиите) и претседателот како носители на власта? Дали тутунарите и земјоделците немаат други сметки и дали не можат да ги

остават со по десеттина пратеници, колку и поддршката изразена во проценти? Дали не дојде времето на третата сила? Ќе биде ли таа повторно задушена или измамена?

За Ел Масри не знам детали, но пред десет години мене ме уапсија во Феријалниот дом во Скопје, следниот ден од тука требаше да одам на организиран излет на Кораб, ме однесоа во полициска станица, ме врзаа со лисци за масата во ходникот од 2 часот по полноќ до 22 часот, а потоа ме однесоа во Струмица (полицајците застапаа во кафеаната во Добрејци, нарачаа вечера и ми побараа пари да им платам, им дадов сè што имав, односно платив), каде ме затворија во самица до утредента кога требаше да ме изведат пред суд, но тоа се одложи. Не ми беше кажано која е причината и зошто струмичката полиција не ме приведе додека бев дома. До ден денес никој на полицијата не ѝ кажал дека таа е орган на власта, а не власт како што практикуваат полицајците кои се закон, а судиите и нивните шефови со тоа имаат мирна глава. Правда нема бидејќи таа доаѓа предочна и бесполезно, но јас сепак ќе морам неа да ја барам во Стразбур за сите овие работи, кои се надевам ќе бидат доказ за хајката која се води против мојата слободна личност. Искрено жа-

лам што никој не сакаше тука да го среди тоа, а уште повеќе што морам да констатирам дека сега разбираам зошто Звонимир Бобан удри полицаец и, за жал, мораше некои полицајци да бидат исечени на парчиња. Мислам дека постоеше и друга можност.

Некаде пред Нова година прашав еден полицаец дали имам право од него да побарам да ми се легитимира, односно конечно да ми го каже името и презимето (за до МВР да искажам некои забелешки на негова адреса). Тој се налути, сум бил некултурен, сум го прашувал на улица, почна да се подбива со мене и да ми вика, упатувајќи ме во СВР. Таму ме прашаа кој е тој полицаец(!?), па бидејќи не знаев им посочив со кого беше во придружба, по што ми рекоа да дојдам по празниците.

А потоа ми беше кажано дека не можеле да дознаат кој е тој полицаец. Сега недостасува само медиумите да не го објават ова мое пишување, па кругот ќе биде затворен и совршен. Знаам дека не е добро работите да се изнесуваат надвор ("од куќата"), но имав ли избор?

Сакав уште да го прашам моралниот суд дали е добро полицајците да се подбиваат со затворениците, дали ја нашле правдата и кој и зошто им дал лиценца на полицајците априори да осудуваат по пат на искривени искази и изоставање на предложени сведоци? Дали е в ред судот да пресуди дека некој вози без да има стекнато право, а да не провери или намерно да превиди дека тоа право е стекнато пред повеќе од 20 години? Дали е в ред некој да биде казнуван за немање дозвола и покрај тоа што ја има или за нерегистрирано возило поради административни проблеми, а истовремено да се нема право од полицијата да се побара да интервенира и да ги отстрани неквалификуваните возачи и неисправните возила и згора на тоа да биде обвинет за нетолеранција и некултура? Сакам да ја прашам и јавноста дали сè ова треба да го простам и да го премолчам и да продолжам да плаќам и повеќекратно или конечно, како што имам намера, да се обратам до Меѓународниот суд за човекови права во Стразбур за тој да се позанимава со некои предмети и да донесе суд? Која постапка би била покорисна и/или поправилна?

Богдан Иванов

DIGITAL FOTO & LIMOUSINE SERVICE
JASMINA

tel.rab ++ 389-02-3062-018
tel.fax ++ 389-02-3063-425
SKOPJE, MAKEDONIJA

СЛИКАЊЕ И СНИМАЊЕ НА ВАШИТЕ
СВАДБИ И СВЕЧЕНОСТИ СО ДИГИТАЛНА ФОТО ОПРЕМА

WWW.FOTOJASMINA.COM.MK
e-mail.fotodigital.jasmina@yahoo.com